

ת"פ 45498/04/16 - מדינת ישראל נגד ה,אבי טירונך (עציר) צורף לביהמ"ש אחר,בלא"י ג'מרה

בית משפט השלום בנתניה

21 דצמבר 2016

ת"פ 45498-04-16 מדינת ישראל נ' טירונך(עציר) ואח'
ת"פ 45503-04-16

לפני כבוד השופט עמית פרייז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. אבי טירונך (עציר) צורף לביהמ"ש אחר
2. בלא"י ג'מרה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפעת פינצ'ובר

הנאשם הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד עדי לבוק מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין משלימה

בהמשך להכרעת הדין מיום 27.9.16, ולאור הודאת הנאשם בכל התיקים המצורפים כאשר לגבי שניים מהם מדובר בהודאה ללא הרשעה שניתנה בבית המשפט לנוער, ולגבי שני האחרים מדובר בהודאה היום, הריני מרשיע אותו בכל המיוחס לו בכתבי האישום העדכניים בכל אחד מהתיקים שצורפו.

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשע"ז, 21/12/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

הנאשם הורשע בשורה של עבירות על פני מס' אירועים כפי שיפורט להלן תוך קביעת המתחם לכל אירוע ואירוע.

תחילת מעשיו של הנאשם נשוא התיקים שבפניי בחודש דצמבר 2012 כאשר עבר עבירה של אי מניעת פשע בכך שלא מנע מאחר שהיה בלווייתו לנסות ולהתפרץ לרכב חונה באמצעות זריקת אבן מספר פעמים. אין ספק שמדובר באירוע בעבירה קלה יחסית ואחריות המרכזית לאירוע הינה של מי שניסה לפרוץ לרכב וגם זאת ללא הצלחה וללא פירוט של כל נזקים. לפיכך, בגין אירוע זה, סבורני כי יש לקבוע מתחם שתחילתו במאסר על תנאי וסופו שישה חודשי מאסר בפועל ולצד זאת מאסר על תנאי.

המשך מעשיו של הנאשם בחודש אוקטובר 2013 כאשר עבר עבירות של דרישה באיומים של רכוש בצוותא ותקיפה סתם. באותו אירוע הנאשם בצוותא עם אחר דרשו כסף מהמתלונן ומשזה סירב הנאשם שבפניי סטר בחוזקה בעינו השמאלית וכתוצאה מכך נפלו משקפיו של המתלונן והתעקמו. אין ספק שמדובר במעשה בריונות ממניעים כספיים ולמרבה הצער לא ניתן לומר שמדובר במעשים נדירים במציאות הישראלית, יחד עם זאת, בסופו של יום הנאשם לא הצליח לקבל דבר מהמתלונן וגם הנזק שגרם לו היה מינורי בלבד ובהיבט הרכושי. בגין אירוע זה סבורני כי יש לקבוע מתחם שתחילתו במאסר על תנאי וסופו ב-12 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי עם אפשרות לשילוב רכיבים כספיים.

המשך מעשיו של הנאשם בחודש אוקטובר 2014 כאשר עבר עבירות של גניבה בצוותא והחזקת סכין. באותו אירוע הנאשם חטף תיק ביחד עם אחר מהמתלוננת שישבה בבית קפה שהתיק תלוי על גבי כיסא. התיק הכיל ארנק, ₪ 140 , טלפון נייד , שני כרטיסי ויזה , רישיון נהיגה ומפתחות. כאשר בהמשך נתפס הנאשם נתגלו ברשותו הטלפון הנייד וכן סכין.

למרבה הצער גם התופעה של חטיפת תיקים איננה בבחינת מעשים נדירים וזו מגלמת בחובה הפוטנציאל להתלקחות אלימה. עם זאת פוטנציאל זה לא מומש במקרה זה, מן הסתם מחמת העובדה שהתיק לא הוחזק באופן פיסי על ידי המתלוננת אלא היה בסמוך אליה. בנוסף יש לזכור שפריט הרכוש המרכזי שהיה בתיק נמצא ברשות הנאשם לאחר זמן קצר ומן הסתם הושב למתלוננת כך שגם הפוטנציאל הרכושי בעבירה לא מוצה. יחד עם זאת, כאשר בסמוך מאוד לאירוע נתפס הנאשם שברשותו סכין דבר מקנה נפח חומרה לאירוע המקורי שלא לדבר על העובדה שבפני עצמה מדובר בעבירה אשר הינה נפוצה למדי ואף מובילה לא אחת למעשי אלימות. סבורני כי בגין אירוע זה יש מקום לקבוע מתחם של מאסר בפועל בן 6 ל-24 חודשים, ולצד זאת מאסר על תנאי ורכיבים כספיים.

האירוע הבא בסדר התרחשות הדברים אירע בחודש דצמבר 2014, והינו דומה במהותו אך לא בעבירות שיוחסו לנאשם לאירוע הקודם כאן הנאשם היה מלווה בנאשם נוסף אשר ניסה למשוך תיק ובו פרטי רכוש שונים מידי המתלונן שירד ממונית בה נסע יחד עם הנאשם וחברו. אגב כך נחבל המתלונן בשפשופים ושטפי דם תת עוריים. הנאשם כמו גם בן

לוויתו הנאשם הנוסף החזיקו באותה על סכינים והורשע הנאשם רק בגין עבירה זו של החזקת סכין. נראה כי הנסיבות האחרות של האירוע רק משמשות סוג של העצמה לעבירה הבסיסית של החזקת הסכין, שהרי החזקת סכין על ידי מי שנמצא בקרבה לאדם שעובר אירוע עם אלמנטים של מגע אגרסיבי, שונה ממי שמחזיק סכין בכליו ללא אינטרקציה עם אדם אחר. לפיכך, סבורני כי יש מקום לקבוע בגין אירוע זה מתחם שבין 3 ל-15 חודשים ולצד זאת מאסר על תנאי עם אפשרות לשילוב רכיבים כספיים.

האירוע האחרון חמור מכל ואשר הוביל למעצרו של הנאשם התרחש בחודש אפריל 2016, כאן הנאשם בצוותא עם מי שהיה בלוויתו באירוע הקודם תקפו באופן אכזרי במיוחד אדם אחר. תחילת הדברים בכך שהיכו אותו במכות אגרופי אותו מתלונן ניסה להימלט מהם בריצה אך הוא הופל לרצפה על ידי הנאשם והנאשם הנוסף תוך שאלה מכים בו באמצעות מספר רב של אגרופים ובעיטות לראשו. כך המשיכו לעשות כאשר המתלונן ניסה להתרומם ובשלב מסוים הנאשם הנוסף דקר את המתלונן בכל חלקי גופו באמצעות חפץ שטיבו המדויק אינו ידוע. בהמשך שהמתלונן היה שרוע על הרצפה ללא תזוזה, השניים המשיכו לתקוף אותו כאשר הנאשם הנוסף פוגע בו בראשו, ובמקביל הנאשם שבפני בועט בו. כתוצאה מאירוע זה נגרמו למתלונן פציעות רבות אשר הצריכו תפרים בגופו לרבות בראש ובחזה.

מדובר באירוע שלמרבה הצער אינו בבחינת מחזה נדיר ואף היום בפני התבררו אירועים שכאלה אם כי נסיבות חמורות פחות. למרבה הצער לא אחת במציאות הישראלית קיימות תקיפות אכזריות בין בשימוש באמצעים כלשהם ובין בידיים חשופות עת חבורה או יחיד או שניים מכים אחר פעם אחר פעם ללא רחם עד כדי שנגרמות לו פגיעות של ממש. גם אם לא היתה כל מעורבות של דקירה באירוע זה, הרי שהוא היה חמור דיו בשים לב לאלמנטים שצוינו לעיל ועל כך יש להוסיף שהתקיפה נמשכה למרות שהמתלונן ניסה להימלט מן המקום ואף לאחר שכבר שכב על הרצפה ללא כל תזוזה. בנוסף על כך ועל אף שהנאשם לא זה שאחז בחפץ הדוקר, הרי שכמי שחבר באופן אינטנסיבי לנאשם הנוסף באירוע הרי שיש לו אחריות עקיפה גם אם לא באותה רמה אלא לאותה פגיעה שאף היא נועדה להגשים את התכלית העבריינית המשותפת של פגיעה פעם אחר פעם ובמצטבר פגיעה קשה במתלונן.

בשים לב למאפיינים אלה של האירוע, סבורני שיש מקום לקבוע בו מתחם שתחילתו ב-12 חודשי מאסר בפועל וסופו ב-30 חודשי מאסר בפועל, כאשר לצד זאת יש לשלב מאסר מותנה ורכיבים כספיים.

בתוך המתחם יש לקחת בחשבון מספר שיקולים לקולא ולחומרה.

ראשית המדובר בנאשם שהודה בכל המיוחס לו והמדובר כאמור ב-5 משפטים שונים דבר המדגיש את נטילת האחריות וחסכון הזמן.

בנוסף, מדובר במי שבא מבית שבו ההורים עקב קשיים אובייקטיביים שנבעו בעיקר מקשיי קליטה בארץ, לא הצליחו לשמש לו מסגרת מרסנת וכך מנעוריו הנאשם נקלע פעם אחר פעם לביצוע עבירות והדברים לא התמצו כפי שיפורט בהמשך רק בעבירות נשוא תיק זה שבוצעו על ידי הנאשם בגילאי 15 עד 19. באופן נגזר הנאשם לא התמיד במסגרות, אמנם הוא הצליח לסיים 12 שנות לימוד אך כעולה מהתסקיר לא ניתן להגדירו כמי שהקדיש עצמו במידה רבה ללימודיו ונרשמו העדרויות רבות מהלימודים. בנוסף על כך לא גויס כלל לצה"ל.

על רקע זאת הנאשם ניסה בשנים האחרונות לפעול לייצוב חייו וכך מהתסקירים שהתקבלו במהלך תיקים בבית המשפט לנוער עלתה תמונה חיובית לכאורה הן בהיבט התנהלותו הכללית של הנאשם, הן בהתמדתו בהשתלבות בשוק העבודה, הן בגמילה מסמים שבה נטל חלק, ועל רקע זאת ניתנו באותם תיקים המלצות עונשיות מקלות.

יחד עם זאת, מסתבר כי הצד החיובי של הנאשם שנגלע לעיני שירות המבחן לא היה הצד היחיד בהתנהלותו, כך שלאורך השנים במקביל להליכים המוקדמים הלך והסתבך יותר ויותר בפלילים כאשר תיאור כלל מעשיו מגלה תמונה ברורה של הסלמה הולכת וגוברת עד לשיא שבאירוע האחרון על חומרתו. לפיכך קשה לי לראות את הנאשם כמי שראוי לאמון ביהמ"ש באמצעות ענישה מקלה יחסית מוכוונת שיקום. הוא הוכיח במעשיו שגם כאשר באלמנטים של חייו הוא נראה שבפניו לדרך הנורמטיבית, הרי שבמקביל הוא ממשיך ומסתבך בעולם השולי.

על כל אלה יש להוסיף את העובדה שלא מדובר בהרשעתו הראשונה של הנאשם. מדובר במי שלחובתו עוד בשנת 2012 לפני כל העבירות נשוא התיקים שבפני, הרשעה בעבירות שונות שגם בהם התגלה דפוס דומה של התנהגות כן שמשולבות עבירות אלימות פיזית ומילולית עם עבירות רכוש החזקת סכינים, ועבירות נוספות. בית המשפט לנוער בשים לב לגילו הצעיר באותה עת הלך לקראתו יחסית לצבר עבירותיו והטיל עליו מאסר בפועל של 6 חודשים אשר לא הרתיע אותו כהוא זה זמן קצר לאחר שסיים ריצוי עונש זה, החל את מסכת הסתבכויותיו נשוא התיקים שבפני. משכך, קיים נדבך נוסף למסקנה כי מקום להטיל על הנאשם עונש שעיקרו הרתעתי שלא לומר מניעת, ולהתעלם לגמרי מהפן השיקומי כאשר יתכן אף שאגב ענישה מרתיעה זו הנאשם ישכיל לנצל את מסגרת הכלא כדי לרכוש כלים אמיתיים להתנתקות מעבירות ועבריינים לאחר שסיים ריצוי עונשו.

הסניגורית נזקקה אף להשוואה בין הנאשם לבין שותפו לשני האירועים האחרונים. נאמר כי שותף זה הורשע בצבר תיקים חמור יותר, אולם לא כל התיקים היו שותפים לנאשם שבפני, ועל כן בשים לב לכך שהורשע במסגרת הסדר טיעון שאין בו בכדי ללמד על עמדתו העונשית המדויקת של ביהמ"ש הרי שהעונש שנגזר עליו לא יהיה בעל משקל רב לעונש שייגזר על הנאשם שבפני. יש לזכור אף שבניגוד לנאשם שבפני אותו נאשם נוסף נדון לראשונה כאשר גם הוא היה קטין בזמן רוב העבירות ובנוסף היו לו נסיבות חיים קשות במיוחד כפי שפורט בגזר הדין. אינני מקל ראש בנסיבות חייו של הנאשם שבפני, ואולם נסיבות חייו של נאשם נוסף היו קשות עוד יותר.

בשים לב לכל האמור, סברתי כי יש מקום להטיל על הנאשם מאסר בפועל הרתעתי. לצד זאת אין כל סיבה שלא להפעיל במצטבר את המאסרים המותנים שתלויים ועומדים כנגדו. יחד עם זאת, מקובלת עלי בהחלט עמדתה העקרונית של הסנגורית לפיה כאשר שני התנאים נולדו מתוך גזר דין אחד, הרי שבינם לבין עצמם יש מקום לחפיפה.

לצד כל אלה, יש מקום להטיל על הנאשם מאסר מותנה רחב ומשמעותי באשר לרכיבים הכספיים, לאור נסיבותיו ועל אף שהורשע גם בעבירות רכוש, סבורני כי יש להימנע מהטלת קנס. באשר לפיצויים הרי שאלה לא נקבעים בשים לב לנסיבות חיים קשות, אלא בשים לב לנזקים שנגרמו למתלוננים. יחד עם זאת, במקרה זה ברוב התיקים דובר בנזקים קטנים מאוד או שלא נגרמו כלל, והנזק המשמעותי היחיד הינו מתלונן באירוע האחרון בד בבד במשפטו של שותפו של הנאשם לאירוע זה הוטל עליו פיצוי של 2000 ₪ ואין מקום שהפיצוי של הנאשם יהיה שונה. יצוין כי אין ספק שאותו מתלונן נגרם נזק רב תוצאה ממעשיו של הנאשם ולו בהיבט של כאב סבל ואישפוז.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בכלל התיקים שבפני למשך 24 חודשים כאשר אני מפעיל במצטבר לכך את 10 חודשי המאסר המותנה ובחופף לכך את 6 חודשי המאסר המותנה מת.פ. 11-07-19480 ותיקים נוספים. סה"כ ירצה הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל, וזאת החל מיום מעצרו 15.4.16 ובקיזוז ימי מעצר בתאריכים 26.12.14 עד 30.12.14.

ב. מאסר על תנאי של 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש.

ג. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות או עבירה של החזקת סכין.

ד. פיצויים למתלונן ע"ת/60 (בתיק שבכותרת), בסך של 2000 ₪, כאשר סך של 500 ₪ ישולם באמצעות פיקדון בת.פ. 13-04-2240. היתרה בסך 1500 ₪ תשולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים למזכירות ביהמ"ש וזאת עד ליום 15.1.17 ועד ל-15 לכל חודש עוקב. המזכירות תעביר את הפיצויים למתלונן בהתאם לטופס פרטיו שתעביר התביעה למזכירות עד 25.12.16.

המוצגים שטיבם סכינים ומברגים יושמדו. יתר החפצים שנתפסו מידי הנאשם יוחזרו לו באמצעות משפחתו שתפנה לשם כך למשטרת נתניה תוך 30 יום מהיום ויתר החפצים ככל שישנם, יעשה על פי שיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

**ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשע"ז,
21/12/2016 במעמד הנוכחים.
עמית פרייז, שופט**

הוקלד על ידי סופיה עטיה